

राजकनिये m. metron. von राजकी Vop. 7, 7.
 राजकीय (von राजक) adj. fürstlich, königlich P. 4, 2, 140. ◦सरस् KATHÁS. 62, 228. पुरुष SÁH. D. 13, 12. ◦नामन् VET. in LA. (III) 10, 18. काष्मीरदेशीयरजकीय (so ist zu lesen) इतिहासः RÍGA-TAR. ed. Calc. auf dem Titelbl. राजकीय m. so v. a. राजकीयः पुरुषः Diener eines Fürsten VET. in LA. (III) 20, 21 (wo राजकीय भ० zu lesen ist). 23, 21.
 राजकुमार und राजकुमारी m. Prinz P. 6, 2, 59. SÁH. D. 14, 7. fgg. VET. in LA. (III) 5, 15. Lot. de la b. l. 107. 109. 113.
 राजकुमारिका f. Prinzessin KATHÁS. 28, 43.
 राजकुल n. 1) ein fürstliches Geschlecht, die Familie eines Fürsten: अस्य राजकुलस्य जीवितम् R. 2, 87, 9. ◦प्रजाता 5, 11, 21. BRÍG. P. 1, 16, 22. 4, 21, 36. 5, 14, 16. PRAB. 99, 5. pl. so v. a. Fürsten Spr. 1362. 3795. VRDDHA-KÁN. 14, 12. ◦विवाद SHADV. BR. in Ind. St. 39, 3 v. u. राजकुलानुमत्तव्य Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 539, 16. — 2) der Palast eines Fürsten (wo auch Recht gesprochen wird) SHADV. BR. in Ind. St. 1, 40, 1 v. u. MBH. 4, 93. 5, 7426. R. 2, 65, 5. R. GORR. 2, 4, 21. Spr. 4801. KATHÁS. 4, 102. 9, 84. 12, 53. 14, 46. 25, 155. 30, 114. 31, 74. 41, 5. 43, 139. 49, 129. ÇAÑK. zu KHÁND. UP. S. 53. DAÇAK. in BENF. CHR. 183, 18. PAÑÁAT. 29, 24. 40, 13. 96, 20. 100, 22. HR. 88, 18. VET. in LA. (III) 22, 7.
 राजकुलभट्ट m. wohl ein im fürstlichen Palast angestellter Doctor RÍGA-TAR. 6, 246. 249.
 राजकुलवत् scheinbar R. 2, 67, 30, wo aber राजकुलवतो mit der ed. Bomb. (nach dem Comm. राजा कुल०) zu lesen ist.
 राजकुम्भाण्ड m. Solanum Melongena GÁTÁDH. im ÇKDR.
 राजकर्तृ m. so v. a. राजकर्तृ AV. 3, 5, 7. ÇAT. BR. 3, 4, 4, 7. 13, 2, 2, 18.
 राजकृत adj. vom König gemacht AV. 10, 1, 3.
 राजकृत्य n. eine Obliegenheit des Fürsten, Staatsgeschäft KATHÁS. 35, 26. PAÑÁAT. 30, 41.
 राजकुलन् P. 3, 2, 95. = राजकर्तृ, mit acc. BHATT. 6, 130.
 राजकाशतक n. eine best. Frucht VARÁH. BRH. S. 54, 121.
 राजक्रय m. Soma-Kauf ÁÇV. ÇR. 4, 2, 18. 8, 13. LÁTJ. 9, 9, 5.
 राजक्रयणी f. so v. a. सोमक्रयणी LÁTJ. 5, 5, 7.
 राजक्रिया f. das Geschäft eines Fürsten PAÑÁAT. 63, 25.
 राजतवक m. eine Art Senf SUÇR. 1, 222, 17. VÁGBH. 6, 73. fg.
 राजखर्जूरी f. eine Art Dattelbaum (नृप्रिया) RÍGÁN. im ÇKDR.
 राजगवी f. Bos grunniens NIGH. PR. nach dem Schol. zu TAITT. ÁR. 6, 1, 8. 12, 1 hellfarbig an Schnauze und Hintertheil, sonst schwarz.
 राजगिरि m. 1) Königsberg, N. pr. einer Oertlichkeit DAÇAK. 32, 11. — 2) eine best. Gemüsepflanze, = राजाद्रि RÍGÁN. im ÇKDR.
 राजगुरु m. Rathgeber —, Minister eines Fürsten R. GORR. 2, 4, 12. 69, 1.
 राजगृह n. 1) die Wohnung eines Königs, Palast KATHÁS. 12, 54. 14, 21. 18, 326. 20, 47. 30, 111. 36, 44. KÁURAP. 31. Verz. d. Oxf. H. 78, b, 29. 342, b, 22. — 2) N. pr. der Hauptstadt von Magadha LIA. I, 135. gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127. MBH. 1, 7476. 2, 832. 3, 8082. HARIV. 4933. 5132. R. 2, 67, 6. 68, 2. 6. 70, 1. R. GORR. 1, 4, 36. 79, 35. 43. 2, 70, 6. LALIT. ed. Calc. 20, 6. 297. 6. 298. 2. 306. 3. 309. 3. BURN. INTR. 100. KATHÁS. 3, 7. 112, 112. ÇATR. 10, 321. WILSON, Sel. Works 1, 291. 293. 295. 299. 303. neun Joḡana von Páṭaliputra entfernt Ind. St. 10, 312. ◦माहात्म्य

MAÇK. Coll. 1, 81. Verz. d. Pet. H. No. 41. राजगृह (wohl ein davon abgeleitetes adj.) वनम् VÍJU-P. in der Einl. zu VÍSAVAD. 13.
 राजगृहक adj. von राजगृह 2) gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.
 राजगृह n. = राजगृह 1) PAÑÁAR. 2, 6, 22.
 राजघोच m. ein best. Fisch TRIK. 1, 2, 17.
 राजघ P. 3, 2, 55, VÁRTI. NAISH. 1, 10 nach dem Comm. entweder राजः प्रत्यर्थिनो कृतवान् oder राजश्रेष्ठः nach TRIK. 3, 1, 14 = तीक्ष्ण.
 राजचिह्नक n. die Geschlechtstheile (उपस्थ) ÇABDAK. im ÇKDR.
 राजदम्भन् m. fehlerhafte Schreibart für राजदम्भन् BHAR. zu AK. 2, 6, 2, 2 (ÇKDR.).
 राजदम्बू f. eine Art Gambú und eine Art Dattelbaum (पिण्डखर्जूर) H. an. 4, 212. MED. b. 15. — VIKR. 90.
 राजत (von रजत) 1) adj. (f. र्ज) silbern P. 4, 3, 154. ÁÇV. ÇR. 9, 4, 13. KÁTJ. ÇR. 19, 4, 10. 20, 2, 6. LÁTJ. 9, 2, 13. M. 3, 202. 5, 112. 8, 136. fg. 220. JÁÉN. 1, 182. MBH. 1, 7215. 5, 7101. 6, 1806. 7, 1030. 1034. 3638. HARIV. 3931. R. 1, 13, 18 (10 GORR.). 3, 21, 14. 17 (धातवः): 4, 40, 46. 5, 12, 20. SUÇR. 1, 99, 5. 170, 9. 240, 9. ÇAÑK. zu BRH. ÁR. UP. S. 23. RÍGA-TAR. 4, 198. 205. Spr. 5322. MÁRK. P. 31, 64. WEBER, KRSHNÁG. 273. 278. fg.
 राजतान्वित mit Silber ausgelegt M. 3, 202. हेमराजतसंकीर्ण mit Gold und Silber ausgelegt R. 4, 33, 25. — 2) n. Silber Schol. zu KÁTJ. ÇR. 51, 21. हेमराजतचित्राभ्याम् R. 3, 49, 1.
 राजतनय 1) m. Fürstensohn, Prinz KATHÁS. 28, 150. — 2) f. या Fürstentochter, Prinzessin KATHÁS. 10, 120. 16, 24.
 राजतरंगिणी f. Strom d. i. fortlaufende Geschichte der Könige, Titel verschiedener Chroniken von Káçmíra RÍGA-TAR. 1, 24. GILD. Bibl. 241. fgg. LIA. I, 473. fgg. II, 18. fgg. Verz. d. Oxf. H. 147.
 राजतरु m. Cathartocarpus (Cassia) fistula und Pterospermum acerifolium Willd. RÍGÁN. im ÇKDR. — SUÇR. 2, 522, 18.
 राजतरुणी f. Kugelamaranth RÍGÁN. im ÇKDR.
 राजता (von राजन्) f. Königthum, königliche Würde R. 2, 79, 7. KÁM. NITIS. 19, 16. Spr. 2290. KATHÁS. 36, 68. 42, 45. ऋ० Königlosigkeit AIT. BR. 1, 14.
 राजताल 1) m. Betelnussbaum TRIK. 2, 4, 40. ÇABDAR. im ÇKDR. ◦ताली f. dass. RAḠH. 4, 56. — 2) m. Bez. eines best. Tuctes Verz. d. Oxf. H. 87, a, 11.
 राजतिमिष m. Cucumis sativus Lin. HÁR. 181. — Vgl. राजतिमिष.
 राजतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha WILSON, Sel. Works II, 19. fg.
 राजतुङ्ग m. N. pr. eines Mannes RÍGA-TAR. 7, 358.
 राजतेमिष m. = राजतिमिष TRIK. 2, 4, 36.
 राजत्व n. = राजता HARIV. 7316. R. 2, 72, 51. R. GORR. 1, 1, 38. KATHÁS. 20, 191. 22, 211. 30, 62. 52, 372. RÍGA-TAR. 4, 177. विद्याधर० KATHÁS. 26, 242. सर्वस्तवानाम् MBH. 13, 1134.
 राजदण्ड m. königliche Gewalt, eine vom König verhängte Strafe: ततो न्यूनतरस्यास्य नापरधो न पातकम् । न चास्य राजदण्डो ऽपि प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥ इति प्रायश्चित्ततत्त्वधृताङ्गिरोवचनम् ÇKDR. ◦भयाकुल RÍGA-TAR. 5, 240. = शास्ति Schol. zu Up. 4, 181.
 राजदत्ता f. N. pr. eines Frauenzimmers KATHÁS. 36, 48.
 राजदत्त m. 1) Hauptzahn, Vordersahn P. 2, 2, 31. राजदत्तास्तु चत्वारो दशनानां पुरः स्थिताः TRIK. 2, 6, 29 (s. die Corríg.). चत्वारो राजदत्ताः स्युः